

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Voloncs Péter ügyvéd által képviselt felperesnek a Jutasi és Társai Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása és járulékai iránt a Fővárosi Bíróság előtt 22.P.24.904/2008. számon megindított és Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.21.636/2010/6. számú jogerős ítéletével befejezett perében az alperes által 15. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (tizenötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az alperes köteles az államnak külön felhívásra megtéríteni.

Ez ellen az ítélet ellen jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A jogerős ítélet által megállapított releváns tényállás szerint az alperes a Budapest XV. kerületi Önkormányzat Polgármesteri Hivatalának www.bpxv.hu elérhetőségű honlapján „Az .. összeborult a ..-pel a kertvárosi lakosok ellen” címmel bejegyzést tett közzé, amelyben egyebek mellett azt közölte: „Korábban két ..-es képviselő ült a padsorok között, most meg az az egy, akit bárki megvehet. Mint köztudott, korábban éppen a .. támogatta anyagilag .. szórólapjait, így annyira kilóg a lóláb, hogy már meg sem kell említeni, őt megfizették”.

A bíróság az alperest e felperesre vonatkozó kijelentések miatt a felperes feljelentése nyomán megindult büntető eljárásban rágalmozás vétségéért jogerősen egy évre próbára bocsátotta.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy a közöltekkel az alperes megsértette jóhírnevét. Az alperest a jogsértés abbahagyására, a további jogsértéstől való eltiltásra kérte kötelezni, illetve a sérelmes helyzet megszüntetését, a személyével kapcsolatos hozzászólások, beírások törlését kérte. Elégtétel adásra és 600.000 forint nem vagyoni kártérítés, valamint 2006. november 8-tól járó törvényes kamatai megfizetésére is kérte kötelezni az alperest.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnevét a blog bejegyzésével, amiben azt állította róla valótlanul, hogy őt bárki megveheti és megfizették. Kötelezte az alperest, hogy saját költségén a honlapon, a sérelmes közléssel azonos módon az ítélet rendelkező részét tegye közzé, az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül. Kötelezte továbbá az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 400.000 forint nem vagyoni kártérítést és 2006. november 8. napjától a kifizetésig járó és a mindenkorli jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatait, valamint 20.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjat. A le nem rótt 36.000 forint kereseti illetékről úgy rendelkezett, hogy abból 24.000 forintot az alperes, 12.000 forintot pedig a felperes köteles külön felhívásra az államnak megfizetni. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Az alperes fellebbezése és a felperes csatlakozó fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részét részben megváltoztatta és az alperes által fizetendő nem vagyoni kártérítés összegét 600.000 forintra és ennek 2006. november 8. napjától a kifizetésig járó késedelmi kamattal érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes, jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatára felemelte. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyta. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 45.000 forint + áfa együttes első- és másodfokú perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 78.000 forint kereseti, fellebbezési és csatlakozó fellebbezési illetéket. Határozata indokolásában a másodfokú bíróság megállapította, hogy a felperes megvételésének lehetősége, illetve megfizetése a szövegkörnyezetben arra utal, hogy a felperes korrupció alanya volt. Az alperes nyilatkozatának tartalmát kétséget kizáró módon nem támasztja alá az építési vállalkozó nyilvánvaló gazdasági és egyéb érdeke, a helyi lapban történt reklámozás, valamint a felperes szavazatának ténye.

A nem vagyoni kártérítési igény nem volt eltúlzott, annak

mérséklésére nem látott módot kizárólag azon az alapon, hogy a felperes nem tudta igazolni tisztségei elvesztése, az üzleti életbeli hátrányai és az alperesi magatartás közötti közvetlen okozati összefüggést. Osztotta azt az álláspontot, hogy az igazolt joghátrány a perbeli esettel állt összefüggésben, nem a sajtóban megjelent közlésekkel, így azokat a kártérítés mértékének meghatározásánál nem lehetett értékelni. A felperes igazolta, hogy kellemetlen szituációkba keveredett az alperesi közlés miatt, több fórumon is foglalkoztak az esettel.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és a felperes keresetét elutasító határozat meghozatalát kérte, másodlagosan a nem vagyoni kártérítésre vonatkozó rendelkezés hatályon kívül helyezését és e kérelem elutasítását indítványozta. Kifejtette, hogy a büntetőügyben a bíróság nem vizsgálta az alperesi közlés valóságtartalmát. Az alperes megítélése szerint abból, hogy a felperes egy, a pártja által nem támogatott javaslatot készített, amely javaslat számszerűleg megegyezett .. vállalkozó által megvalósítani kívánt tervekkel, és abból, hogy a .. jelentős összegeket fizetett ki a felperes által szerkesztett újságnak, logikailag következik az alperes által levont következtetés. Az általános tapasztalattal és logikával nem ellentétes az, hogy anyagi előny is közrejátszhatott a szabályozási terv tartalmának olyan módosításában, amely változtatás a korábban már több panasszal illetett .. javát szolgálta. Utalt az Alkotmánybíróság 36/1994. (VI.24.) AB határozatában foglaltakra, valamint a BH 2004/104., a BDT 2006/1376., a BDT 2001/368., a BDT 2000/237. számú eseti döntésekre. Mindezek alapján az alperes által közöltek ésszerű, a formális logika szabályainak megfelelően kialakított következtetések, amelyek nyilvánosságra kerüléséhez társadalmi érdek fűződik.

A nem vagyoni kártérítés körében hivatkozott a BDT 1999/45. és a BH 1993/365. számú eseti döntésekben foglaltakra. Kifejtette, hogy a felperes a perben nem bizonyította a nem vagyoni kár tényleges bekövetkezését. Hivatkozott az EBH 2006/1398., az EBH 2000/302. döntésekre, valamint a Legfelsőbb Bíróság Pfv.IV.20.836/2008/5. számú ítéletére. Álláspontja szerint a felperes a per során nem bizonyított olyan kárt, amely az alperes magatartásával okozati összefüggésben állt volna. Néhány kellemetlen utcai beszólástól eltekintve a felperes további hátrányt nem tudott bizonyítani.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte. Kifejtette, hogy a sérelmezett közlés nem véleménynyilvánítást tartalmaz, hanem tényállításnak minősül. Nem tekinthető a politikai bírálat, szabad véleménynyilvánítás körébe tartozónak az a kijelentés, amely szerint a felperes a képviselő-testület ülésén anyagi ellenszolgáltatás fejében és nem szakmai szempontok alapján

döntött.

A nem vagyoni kártérítés körében kifejtette, hogy mindkét, az ügyben eljáró bíróság észlelte a nem vagyoni kár megtérítéséhez szükséges hátrány bekövetkezését. Utalt arra, hogy a társadalom rendkívül negatívan értékeli a korrupt magatartást.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a személyhez fűződő jogsértés megállapítását és nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezését sérelmezte.

A Ptk. 75. § (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak.

A Ptk. 78. § (1) bekezdése alapján a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is. A (2) bekezdés szerint a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényről állít, híresztel vagy valószínűsíthetően hamis színben tüntet fel.

E rendelkezések alapján a személyhez fűződő jogsértés miatti jogvédelem valótlan vagy a valóságot hamis színben feltüntető és egyben sértő tartalmú közlések esetén indokolt.

Tévesen érvelt azzal a felülvizsgálati kérelem, hogy az önkormányzat honlapján közzétett perbeli kijelentései lényegében a felperessel kapcsolatban ismertté vált tények alapján levont következtetését, véleményét fejezték ki, azok tényállítást nem tartalmaztak.

A jogerős ítélet a sérelmezett szöveg helyes, a PK.12. sz. állásfoglalásnak megfelelő értelmezésével jutott arra a következtetésre, hogy az alperes összességében tényként azt közölte: a felperest megvesztegették. Ez nem a felperes önkormányzati képviselői tevékenységének kritikája, hanem annak tényként való kijelentése: a felperest megfizették annak érdekében, hogy önkormányzati képviselőként a kerület szabályozási tervének kérdésében hogyan szavazzon. Az alperes által állított korrupció tényét azonban az építési vállalkozó helyi újságban elhelyezett hirdetései, a lap anyagi támogatása illetve a felperes szavazata önmagában nem támasztja alá.

A peres felek önkormányzati képviselőként a helyi politikai közélet szereplői. A politikai szereplést vállaló közéleti személyeknek valóban számolniuk kell azzal, hogy tevékenységüket kritikával illetik. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a személyükről közölt valótlan tényállításokat is tűrniük kellene.

Mindezek alapján a jogerős ítélet a Ptk. 84.§ (1) bekezdés a) pontjának megfelelően jogszabálysértés nélkül állapította meg, hogy az alperes a valótlan és sértő tényállítással megsértette a felperes személyhez fűződő jogát.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott határozatok a véleménynyilvánítás szabadságával kapcsolatos döntéseket tartalmaznak, így a perbeli jogvita elbírálásánál irrelevánsak, mivel jelen esetben az alperes nem véleményt fogalmazott meg, hanem valótlan és sértő tényt állított.

A Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontja szerint alkalmazandó Ptk. 339. § (1) bekezdés és a Ptk. 355. § (1) és (4) bekezdés alapján követelhet nem vagyoni kártérítést az, akit személyhez fűződő jogában megsértettek.

A Pp. 163. § (3) bekezdése alapján köztudomású tényként is elfogadható, hogy a korrupció vádja - különösen egy választott tisztségviselő esetén - az érintett személy megítélését hátrányosan változtatja meg. Emellett a felperes a jogsértéssel okozati összefüggésben keletkezett hátrányát, a szűkebb és tágabb környezetből érkezett negatív visszajelzéseket, a korrupció vádjának felemlégetését tanúkkal igazolta a perben.

A nem vagyoni kártérítés körében a másodfokú bíróság a Pp. 206. § (3) bekezdése szerint mérlegelte a perben feltárt adatokat, körülményeket, ennek megfelelően okszerű következtetéssel állapította meg a felperest ért hátrányok kompenzálására megfelelő nem vagyoni kártérítés összezszerűségét. Annak felülmérlegelésére nincs jogszabályi lehetőség.

A fentiek alapján a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdésének megfelelően hatályában fenntartotta.

A Pp. 78. § (1) bekezdése és a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése szerint a pereszt alperes köteles a felperes jogi képviseletével felmerült felülvizsgálati eljárási költség, illetve a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárási illeték állam javára történő megfizetésére.

Budapest, 2011. november 9.

Dr. Mészáros Mátyás sk. a tanács elnöke, Böszörményiné dr. Kovács Katalin sk. előadó bíró, Dr. Kovács Zsuzsanna sk. bíró

A kiadmány hitelül:

Vné

tisztviselő

